

Державне бюро розслідувань
вул. Симона Петлюри, 15
м. Київ, 01032

адвоката Мартиненка І.О.
тел. 063-273-15-78
м. Київ, вул. Кадетський Гай, 3 кв.240
e-mail: martinivan@ukr.net

(свідоцтво про право на заняття адвокатською діяльністю
серії КС № 5793/10, видане на підставі рішення Ради адвокатів
Київської області від 30.08.2016 № 38)

ЗАЯВА **про вчинені кримінальні правопорушення**

Цією заявою повідомляю про обставини, які на моє переконання свідчать про вчинення **Жернаковим Михайлом Володимировичем**, 26.11.1985 року народження, злочинів, передбачених Кримінальним кодексом України.

У зв'язку з подіями у соціально-політичному житті нашої держави, які пов'язані з рішенням Кабінету Міністрів України про зупинення підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, починаючи з 21.11.2013 на Майдані Незалежності у м. Києві розпочалися безстрокові масові акції протесту у формі зборів (віче), мітингів, вуличних походів і демонстрацій на підтримку європейського вектору зовнішньої політики країни. Народ України повстав проти корупції та свавілля органів державної влади та місцевого самоврядування, за збереження майбутнього країни, заради щасливої долі прийдешніх поколінь. У різні дати, у період з 21.11.2013 по 21.02.2014, акції протесту відбулися майже у всіх великих містах України, у тому числі у м. Донецьку, м. Дніпрі, м. Івано-Франківську, м. Харкові, м. Луганську, м. Львові, м. Вінниці, м. Ужгороді та м. Запоріжжі.

Зазначені масові акції протесту, які отримали назви «Євромайдан», «Майдан», «Автомайдан», «Революція Гідності», тривали до 21.02.2014 та призвели до самоусунення В.Януковича від виконання конституційних повноважень Президента України та призначення позачергових виборів.

У відповідь на проведення безстрокових мирних заходів протесту, вищі посадові особи держави за участю службових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування, правоохоронних органів розробили злочинний план протидії організації та проведенню зборів, мітингів, вуличних походів і демонстрацій, що мав на меті перешкоджання реалізації конституційного права громадян на мирний протест. Вказаний злочинний план полягав у незаконному застосуванні працівниками правоохоронних органів та іншими особами фізичної сили, спеціальних засобів і зброї щодо протестувальників, організації ухвалення завідомо незаконних судових рішень, притягнення учасників протестів до адміністративної та/або кримінальної відповідальності, щоб змусити останніх утриматися від участі у мирних заходах та запобігти їх подальшій організації та проведенню.

Так, 24.11.2013, 30.11.2013 та 01.12.2013 у центральній частині м. Києва працівники правоохоронних органів за сприяння службових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування, за участі «тітушок», які діяли з дозволу, за підтримки чи згоди службових осіб злочинної влади, задля реалізації свого плану щодо перешкоджання мирному протесту, протиправно застосували фізичну силу та спеціальні засоби до протестувальників з метою їх силового розгону.

Вказані події викликали справедливе обурення та посилення акцій масового протесту та стали початком тривалих протестів на Майдані Незалежності, потужної самоорганізації населення для протистояння злочинному режиму, що намагався зберегти владу за будь-яку ціну. Незважаючи на ризик для власного життя та здоров'я, громадяни України з багатьох населених пунктів об'єдналися для досягнення спільної мети звільнення України від ганебного режиму, що придушував свободу та волю Українського Народу.

Водночас злочинна влада вдавалася до організації різноманітних спроб перешкоджання мирному протесту власного народу, до залякування та переслідування активістів, залучала до таких дій кримінальні та напівкримінальні структури, правоохоронні органи, органи місцевого самоврядування та суди, що приймали явно незаконні рішення з метою придушення Революції Гідності.

Зокрема, як офіційно встановлено у рішенні Європейського суду з прав людини від 21.01. 2021 у справі «Шморгунов та інші проти України» (заява № 15367/14 та інші), «згідно з матеріалами розслідувань, різними національними та міжнародними звітами та доповідями з метою придушення акцій протесту органи державної влади залучили сотні «тітушок», які як стверджувалося, вчинили численні напади, викрадення та вбивства протестувальників. Під час акцій протесту на Майдані було зафіксовано понад 100 пов'язаних з ними смертей, у тому числі було застрелено сімдесят осіб, яких в Україні часто називають «Небесною сотнею», а близько 1000 протестувальників – поранено».

Загальновідомим є і той факт, що на шляху до встановлення справедливості та демократичних змін в країні стояли, зокрема, правоохоронці й судді режиму В.Януковича, під керівництвом колишнього високопосадовця А.Портнова, які доклали значних зусиль для того, щоб не допустити перемогу народу України в боротьбі з узурпацією влади. Об'єднані спільним злочинним умислом судді, під впливом злочинного режиму, приймали завідомо незаконні рішення про заборону мирних протестів, переслідування активістів та їх залякування шляхом їх взяття під варту та притягнення до відповідальності.

Одним з таких суддів злочинного режиму та активним противником боротьби суспільства за свободу і європейські цінності був Жернаков М.В., який зробив свій вагомий внесок у загальні зусилля злочинної влади зі збереження антинародного режиму, придушення протестів та недопущення руху Українського Народу у європейському напрямку.

Як стало відомо з аналізу інформації, яка наявна у відкритих джерелах, **19.02.2014** у розпал найтрагічніших подій Революції Гідності, після того, як в Києві вже відбулися масові вбивства протестувальників, **Жернаков М.В., перебуваючи на посаді судді Вінницького окружного адміністративного суду, ухвалив судові рішення у справі №802/286/14-а, яке доступне в Єдиному державному реєстрі судових рішень за посиланням <https://reyestr.court.gov.ua/Review/37342334>.**

Цим рішенням Жернаков М.В. визнав протиправним та скасував рішення № 1471 від 27.01.2014 позачергової 51 сесії 6 скликання Хмельницької міської ради «Про суспільно-політичну ситуацію в країні», яким зазначений орган місцевого

самоврядування затвердив необхідність направлення звернення до Президента України та Верховної Ради України з такими вимогами:

«- засудити застосування зброї та спеціальних засобів, що спрямовані на позбавлення життя та здоров'я громадян;

- засудити застосування катувань щодо громадян України з боку підрозділів правоохоронних органів України;

- негайно зупинити застосування сили проти громадян України та їх переслідування;

- вивести внутрішні війська з міста Києва в місця їх постійної дислокації;

- керівництву силових структур, військових частин, СБУ, МВС залишатися за місцем дислокації і не відправляти бійців на війну проти власного народу;

- невідкладно відправити у відставку Уряд, який виявив свою неспроможність належно відобразити інтереси народу України у міжнародних відносинах, забезпечити лад у державі, який не користується довірою народу та призначити Уряд народної довіри;

- не приймати рішення щодо введення надзвичайного стану в Україні;

- відмінити диктаторські закони, прийняті у неконституційний спосіб 16.01.2014, оскільки вони суперечать Конституції України та чинному законодавству і звужують права людини;

- відновити чинність Конституції України 2004 року, привести у відповідність до норм Конституції чинне законодавство та прийняти рішення про проведення дострокових президентських та парламентських виборів у вересні 2014 року з метою подолання системної загальнодержавної кризи».

Будучи обізнаним про негативний суспільний резонанс, викликаний відмовою від підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом, а також про значні негативні та руйнівні наслідки, пов'язані з діями влади щодо придушення викликаних цим протестів, **Жернаков М.В.** прийняв судове рішення з мотивів проявлення лояльності до злочинного режиму В.Януковича.

Так, скасовуючи рішення органу місцевого самоврядування, **Жернаков М.В.** своїми діями фактично висловив незгоду з вищезазначеними вимогами суспільства, став на шляху їх реалізації та створив штучні умови для перешкоджання зборам громадян та їх справедливим намаганням зупинити злочинні дії влади.

Такі дії **Жернакова М.В.** щодо ухвалення завідомого незаконного судового рішення очевидно були узгоджені з центральною владою та спрямовані на створення умов для боротьби з протестувальниками, на перешкоджання волевиявленню народу через органи місцевого самоврядування й безпосередньо під час Революції Гідності, на збереження злочинного режиму, та були елементом реалізації загального злочинного задуму влади з придушення протестів відповідно до відведеної **Жернакову М.В.** ролі у цих незаконних діях щодо зловживання владою, перевищення владних повноважень та вчинення інших тяжких злочинів.

Після перемоги Революції Гідності та початку процесу покарання винних у незаконному перешкодженні її проведенню, **Жернакову М.В.** вдалося уникнути відповідальності шляхом вчинення комплексу активних дій, спрямованих на набуття можливості впливати на суддів та правоохоронців.

Зокрема, **Жернаков М.В.** створив та очолив громадську організацію «Фундація DEJURE», після чого використовуючи останню як прикриття своєї протиправної діяльності, входив безпосередньо сам та опосередковано через інших підконтрольних йому осіб до громадських утворень, які відповідно до законодавства брали участь у формуванні та роботі судових і правоохоронних органів (конкурсні комісії, ради доброчесності тощо).

На сьогодні, значна частина Громадської ради доброчесності, яка працює на підставі положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів», складається з осіб, пов'язаних з Жернаковим М.В.

Вказані умисні дії Жернаковим М.В. вчинялися з метою набуття передбачених законом повноважень, які стосуються системи правосуддя та статусу судді, створення собі репутації особи, яка може впливати на питання доступу до професії та кар'єри суддів і правоохоронців та таким чином де-факто отримати та здійснювати незаконне втручання та протиправний вплив на їх роботу й рішення, які вони ухвалюють.

Особливий цинізм цієї ситуації полягає в тому, що такий вплив використовувався Жернаковим М.В., зокрема, з метою ухилення від відповідальності за протиправні дії під час Революції Гідності.

Зокрема, на відміну від багатьох інших так званих «суддів Майдану», які були притягнуті до відповідальності за їхні рішення, які стосувалися учасників Революції Гідності, дії та рішення судді Жернакова М.В. взагалі не аналізувалися відповідними правоохоронними органами, про що свідчить, зокрема той факт, що він був звільнений з посади судді за власним бажанням, а не в результаті дисциплінарної процедури.

У наведених в цій заяві діях Жернакова М.В. вбачаються ознаки умисних злочинів, вчинених як безпосередньо, так і в ролі співучасника, та передбачених, зокрема:

- ст.340 КК України (незаконне перешкодження організації або проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій);
- ст.364 КК України (зловживання владою або службовим становищем);
- ст.365 КК України (перевищення влади або службових повноважень);
- ст.161 КК України (порушення рівноправності громадян);
- ст.170 КК України (перешкодження законній діяльності політичних партій, громадських організацій);
- ст.351 КК України (перешкодження діяльності депутата місцевої ради);
- ст. 376 КК України (втручання в діяльність судових органів);
- ст.343 КК України (втручання в діяльність працівника правоохоронного органу);
- та ймовірно інших кримінальних правопорушень.

Слід зазначити, що вичерпно встановити всі обставини протиправних дій Жернакова М.В., визначити його спільників, способи узгодження ними своїх дій, точну кримінально-правову кваліфікацію їх діянь, можливо лише шляхом здійснення процесуальних дій в порядку, передбаченому КПК України, що вимагає проведення досудового розслідування.

Пункт 1 частини 4 статті 216 КПК України передбачає, що досудове розслідування кримінальних правопорушень вчинених суддею віднесено до компетенції слідчих органів державного бюро розслідувань.

Стаття 214 КПК України передбачає, що слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань.

На підставі вищевикладеного та відповідно до ст.ст. 60, 214, 216 КПК України,

ПРОШУ:

1. Внести за вказаними у цій заяві фактами до Єдиного реєстру досудових розслідувань відомості про вищевказані кримінальне правопорушення Жернакова Михайла Володимировича, 26.11.1985 року народження та розпочати досудове розслідування.

2. Надати письмову інформацію, що підтверджує внесення відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (витяг з ЄРДР), який направити на мою електронну пошту: martinivan@ukr.net.

14.08.2024 року

I. Мартиненко (адвокат)